

Нелли Копейкина

**Пособие для изучения
русского языка
азербайджаноязычными
лицами и для изучения
азербайджанского
языка русскоязычными
лицами
Сказка «Про еду»**

Нелли Копейкина

**Пособие для изучения
русского языка
азербайджаноязычными
лицами и для изучения
азербайджанского языка
русскоязычными лицами**

Сказка «Про еду»

Издательские решения
По лицензии Ridero
2024

УДК 8
ББК 84
К65

Шрифты предоставлены компанией «ПараТайп»

Копейкина Нелли

К65 Пособие для изучения русского языка азербайджаноязычными лицами и для изучения азербайджанского языка русскоязычными лицами : Сказка «Про еду» / Нелли Копейкина. — [б. м.] : Издательские решения, 2024. — 14 с.
ISBN 978-5-0051-2832-4

Данная книга предназначена для обучения русскоязычных лиц азербайджанскому языку и азербайджаноязычных лиц русскому языку. На страницах книги, поделённых на половины, синхронно даётся азербайджанское и русское написание сказки «Про еду» писателя Копейкиной Нелли из серии «Сказочные приключения». Сказка написана простым, удобовоспринимаемым языком, приближённым к разговорному.

**УДК 8
ББК 84**

 В соответствии с ФЗ от 29.12.2010 №436-ФЗ

ISBN 978-5-0051-2832-4

© Нелли Копейкина, 2024

ПРО ЕДУ

Федя не хотел есть, упрямылся за столом, а вот о том, к чему это привело, и как Федя справился с этим, рассказывается в этой сказке.

Yemək haqqında

Fedya yemək istəmirdi, masa arxasında tərslük edirdi, bütün bunlar nəyə gətirib çıxardı və Fedya bunları necə həll etdi, bu nağılda bəhs edilir.

Автор Нелли Копейкина

Переводчики:

Мамедов Джавид Джамшид

и

Рзаева Николле Рза

Yemək haqqında

Oğlan Fedya Yeqorov masa arxasında tərsliyə başladı:

- Şorba yemək istəmirəm, sıyıq da yeməyəcəyəm. Çörək sevmirəm!

Sup, sıyıq və çörək ondan küsüb, masadan yox oldular və meşədə peyda oldular.

Və bu vaxt meşədə gəzişən qəzəbli, ac canavar deyirdi:

- Şorba, sıyıq və çörək sevirəm! Oy, mən onları necə yeyərdim!

Yeməklər bunu eşitdi və birbaşa canavarın ağzına uçdu. Doymuş canavar, xoşal oturub dodaqlarını yalayır.

Fedya isə heç nə yemədən masadan qalxdı. Ana şam yeməyinə kisel ilə kartoflu kökə qoydu, ancaq Fedya yenə də tərsliyə başladı:

- Ana, axı mən kökə istəmirəm, mən xama ilə fəşəli istəyirəm!

Fedya elə bunu demişdi ki,

Про еду

Мальчик Федя Егоров заупрямился за столом:

– Не хочу есть суп, и кашу не буду. Хлеб не люблю!

Обиделись на него суп, каша и хлеб, исчезли со стола и оказались в лесу.

А в это время по лесу рыскал злой голодный волк и говорил:

– Люблю суп, кашу и хлеб! Ой, как бы я их поел!

Услышала это еда и полетела волку прямо в пасть. Наелся волк, сидит довольный, облизывается. А Федя, так и не поев, ушёл из-за стола. На ужин мама подала картофельные оладьи с киселём, а Федя снова заупрямился:

– Мама, да не хочу я оладьи, я хочу блины со сметаной!

kökələri də boşqabdan yox oldular. Meşədə ortaya çıxdılar, haradakı qəzəbli, ac canavar yaşayırdı və yenə də canavar hamısını yedi. Səhər yeməyində də hər şey təkrarlandı. Fedya şirin çörəklə yağ xoşlamadığını demişdi ki, şirin çörək yoxa çıxdı. Masanın üzərində sadəcə kakaolu bir parç qaldı və hər zaman belə oldu, Fedya yeməklər haqqında pis danışan kimi onlar qeyb oldular və eyni vaxtda canavarın ağzında peyda oldular.

Fedya doyunca yemədiyini üçün böyüməkdən qaldı və zəiflədi. Həyətdə uşaqlar onu ən balaca və zəif hesab edirdilər.

Canavar isə əksinə olaraq böyüməyə və qüvvətlənməyə başlamışdı. İndi ona çalışmaq lazım deyildi, o, lovğalanmağa və balacaları incitməyə başlamışdı. Canavar ne vaxt ki daha çox gücləndi, özünü meşənin sahibi elan etdi və

Не успел Федя это договорить, как оладьи исчезли с тарелки и очутились в лесу, где жил злой голодный волк. И снова волк всё съел. За завтраком всё повторилось. Не успел Федя ещё даже договорить о том, что он не любит булку с маслом, булка исчезла. Осталась на столе стоять только кружка с какао.

И стало так всегда, только Федя плохо высказывался о еде, она исчезала и тут же оказывалась в пасти волка. Федя от недоедания перестал расти и даже стал слабеть.

Во дворе ребята считали его самым маленьким и самым слабым. Волк же, наоборот, стал расти и крепнуть. Теперь ему не надо было трудиться, он стал зазнаваться и стал обижать маленьких. Когда побольше окреп, Волк объявил себя хозяином леса и запретил зайцам, белкам, ежам, мышам,

dovşanlara, sincablara, kirpilərə, siçanlara, qurbağalara meşədəki göbələkləri, giləmeyvələri və qoz-fındıqları dərməyi qadağan etdi. Yalnız canavar ayıdan biraz qorxurdu, tülküylə isə dostlaşmışdı.

Bir gün həyətdəki uşaqlar, harada ki Fedya yaşayırdı, meşəyə gəzintiyə getmək üçün toplandılar, ancaq Fedyanı özləri ilə aparmaq istəmədilər. “Sən, zəifləsən – dedilər. Həm də, geridə qalarsan”. Lakin Fedya onlarla getməyi çox istəyirdi, o, onlara elə yalvardı ki, uşaqların ona yazıqları gəldi və özləri ilə apardılar. Uşaqlar meşədə dostcasına, sevinə-sevinə, şən mahnılarla gedirdilər. Amma Fedya tez yoruldu və dəstədən geri qaldı. Sonra o, qərara aldı ki, bir kötüyün üzərində otursun, dincəlsin, güc toplansın və yeni qüvvə ilə uşaqlara çatsın. Fedya yenicə oturmuşdu ki, kolluqdan kiminsə ağladığını eşitdi. Göz yetirdi, bu ağlayan boz dovşancıq idi, pəncəsi ilə

лягушкам рвать в лесу грибы, ягоды и орехи. Только медведя волк немного побаивался, да с лисой дружил. Целыми днями волк бездельничал, лёжа на солнышке, распевал песни или гонялся за малышами.

Однажды ребята из двора, где жил Федя, собрались идти в поход в лес, но Федю брать с собой не хотели. «Ты, – говорят, – слабый. Отстанешь ещё». Но Феде так хотелось пойти с ними, он так просил их, что ребята сжалились над ним и взяли с собой. Шли ребята в лес дружно, весело, с весёлыми песнями. Но Федя быстро устал и стал отставать от отряда. Тогда он решил присесть на пенёк, отдохнуть, набраться сил и с новыми силами догнать ребят. Только Федя присел, слышит, в кустах кто-то плачет. Пригляделся, а это зайка серенький плачет, лапками мордочку утирает.

üzünü silirdi.

- Dovşancıq, sən niyə ağlayırsan? – Fedya dovşancıqdan soruşdu. Dovşancıq ona cavab verir:

- Mən necə ağlamayım, mənim kələmli bostanım var idi, mən onlara elə qulluq edirdim, elə can yandırırdım, amma canavar gəldi və bütün kələmləri tapdaladı və qopartdı. İndi onlar böyüməyəcək, məhsulum olmayacaq.

- Sən buna necə icazə vermişən, o canavarın dərşini lazımınca verməli idin! – Fedya yumruğu ilə hədə-qorxu gələrək dedi.

- Nə danışırısan, - dovşancıq cavab verdi, - mən onun dərşini necə verim. Canavar elə böyükdü, elə güclüdü. O hamıya ilişir, hamını incidir. Özünü meşənin sahibi elan edib və bizə meşədən göbələk və giləmeyvə yığmağa icazə vermir.

- Canavar hamını incidir! – Fedya özündən çıxdı, - hanı o, mən indi onunla hesablaşaram!

– Зайка, почему ты плачешь? – спросил Федя зайчика. А зайчик ему отвечает:

– Как же мне не плакать, был у меня огород с капустой, я так ухаживал за ним, так старался, а пришёл волк, потоптал и повыдергал всю капусту. Не вырастет она теперь, не будет у меня урожая.

– Так ты бы не допускал этого, задал бы этому волку как следует! – сказал Федя, погрозив кулаком.

– Что ты, – ответил зайка, – как же я ему задам. Волк та- кой большой, такой сильный. Он ко всем придирается, всех обижает. Объявил себя хозяином леса и не разрешает нам собирать в лесу грибы и ягоды.

– Волк всех обижает! – возмутился Федя. – Где он, я сейчас с ним разберусь!

- Nə danışırısan, nə danışırısan, oğlan, - dovşancıq narahat oldu.
- Sən onunla bacarmazsan, sən elə balacasan ki, elə zəifləsən ki, ancaq canavar isə güclü və böyükdür. Hansısa pis uşaq öz yeməyini yemir və hamısını canavar yeyir. Canavar ümumiyyətlə indi zəhmət çəkmir, həmişə tox gəzir, gündən-günə möhkəmlənir, pisləşir və qudurur. Sən, oğlan, tez get burdan, yoxsa o səni görər və payını verər.

“Doğrudur, - Fedya düşünür, - mən çox zəifəm, hətta uşaqlardan geri qaldım”. Fedya başa düşdü ki, dovşancığın danışdığı pis oğlan odur. O utandı.

- Üzülmə, dovşancıq, - o dovşancığa dedi, - meşədə çoxlu giləmeyvə və göbələk var, ac qalmazsan, canavarla isə biz məşğul olarıq.

Fedya uşaqlara çatmaq üçün qaçdı, onlar onun geridə qaldığını görüb, onun yanına geri qayıtdılar. Mişa öz dəyənəyini ona verdi,

– Что ты, что ты, мальчик, – забеспокоился зайчик. – Тебе с ним не справиться, ты такой маленький и слабый, а волк сильный и большой. Какой-то плохой мальчик не кушает свою еду, и всю её поедает волк. Волк теперь совсем не знает труда, ходит всегда сытый, крепнет день ото дня и делается всё злее и наглее. Ты, мальчик, уходи отсюда скорее, а то он увидит тебя и задаст тебе.

«Правда, – подумал Федя, – я такой слабый, вот даже от ребят отстал». Понял Федя, что плохой мальчик, о котором говорил зайчик, это он. Стыдно ему стало.

– Не расстраивайся, зайка, – сказал он Зайчику, – в лесу полно ягод и грибов, не пропадёшь, а с волком мы разберёмся.

Федя побежал догонять ребят, а те, увидев, что он отстал, уже возвращались за ним. Миша дал ему свою палку, с палкой удобнее ходить по лесу, Коля взял у него рюкзак, и ребята пошли дальше.

dəyənəklə meşədə yürümək daha rahat idi, Kolya isə kürək çantasını ondan aldı və uşaqlar yola davam etdilər.

Yürüşdən evə geri qayıdan kimi, Fedya tez əllərini yudu və gözləməyə başladı ki, anası nə vaxt süfrə açacaq. Anası yenicə süfrə açdı ki, Fedya ona kömək etməyə başladı. Birlikdə tez süfrə açdılar, bütün ailə yeməyə oturdu. Fedya, nə qoyulubsa hamısını yedi və hətta əlavə də istədi. Canavar isə ac qaldı. Növbəti dəfə də Fedya yenə hamısı yedi, canavar yenə də ac qaldı. Zəhmət çəkməyi tərgitmiş canavar, ac və acıqlı oturub gözləyirdi ki, Fedya yeməkdən nə zaman imtina edər, Fedya isə hər şeyi özü yeməyə başlamışdı.

Həmçinin Fedya hər gün idman etməyə, günbəgün güclənməyə, canavar isə əksinə olaraq zəifləməyə başlamışdı.

Nə vaxt ki, növbəti dəfə uşaqlar meşəyə getmək üçün

Вернувшись из похода домой, Федя быстро помыл руки и стал ждать, когда мама начнёт накрывать на стол. Как только мама начала готовить всё необходимое, Федя стал ей помогать. Вместе быстро накрыли на стол, сели всей семьёй кушать. Федя съел всё, что было подано, и даже попросил добавки. А волк остался голодным. В следующий раз Федя тоже съел всё сам, а волк снова остался голодным.

С тех пор Федя всё стал съедать сам, оставляя волка голодным. Да ещё каждый день Федя стал делать зарядку, отчего стал крепнуть день ото дня, а волк, наоборот, стал слабеть. Когда в очередной раз ребята собрались пойти в лес, все дружно командиром выбрали Федю. Пришли ребята в лес, и Федя спросил у зверей:

toplandılar, hamı dostcasına
Fedyanı komandir seçdilər.

Uşaqlar meşəyə gəldilər və
Fedyə heyvanlardan soruşdu:

- Qəzəbli canavar haradadır,
hansı ki sizi incidirdi?

Heyvanlar isə cavab verir:

- Bizim canavar artıq düzəlib, o
daha bizi incitmir.

Və doğrudur, canavar macal
tapmır ki, uşaqların ardınca
qaçsın, ona çalışmaq lazımdır
və yemək əldə etməlidir.

– Где злой волк, который вас
обижает?

А зверята ответили:

– Наш волк уже исправился, он
больше не обижает нас.

И верно, некогда волку за
ребятами гоняться, надо ему
трудиться, надо еду добывать.

ОГЛАВЛЕНИЕ

Про еду	3
---------------	---

Нелли Копейкина

Пособие для изучения русского языка
азербайджаноязычными лицами и для изучения
азербайджанского языка русскоязычными лицами
Сказка «Про еду»

Данная книга предназначена для обучения русскоязычных лиц азербайджанскому языку и азербайджаноязычных лиц русскому языку. На страницах книги, поделённых на половины, синхронно даётся азербайджанское и русское написание сказки «Про еду» писателя Копейкиной Нелли из серии «Сказочные приключения». Сказка написана простым, удобовоспринимаемым языком, приближённым к разговорному.

ISBN 978-5-0051-2832-4

9 785005 128324 >

Rideró

Rideró.ru — издай
книгу бесплатно!